

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A S.**
st. příslušnost Tunisko
t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
739 51 Vyšní Lhoty 234
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
sídlem 702 00 Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**
sídlem 738 19 Frýdek-Místek, Beskydská 2061

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2018, č.j. KRPT-154030-27/ČJ-2018-070022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 16.7.2018, doplněnou podáním doručeným soudem 24.7.2018 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o zajištění žalobce podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3, 4 a 6 zákona č. 326/1999 Sb., za účelem jeho předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropské Unie – Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26.6.2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států. Doba zajištění byla ve výroku formulována tak, že se stanovuje podle § 129 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb. na 30 dnů, od okamžiku omezení osobní svobody, tedy do 30.7.2018. Žalobce namítal, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné a vnitřně rozporné. Argumentoval tím, že žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že doba zajištění žalobce se podle ust. § 129 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb. stanovuje na 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. do 30.7.2018. Žalobce zdůraznil, že na osobní svobodě byl omezen dne 30.6.2018 v 00:55 hod. na základě ust. § 27 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb. Podle ust. § 125 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců, doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. Den, v němž byla osobní svoboda omezena, se tak počítá do celkové doby omezení a první den omezení osobní svobody je třeba do této doby zahrnout. Jestliže byl zajištěn 30.6.2018, pak 30. dnem, tedy posledním dnem možného zajištění, je 29.7.2018. Rozhodnutí uvádí datum 30.7.2018, jež je uvedeno explicitně, údaj 30 dnů, společně s informací o prvotním omezení osobní svobody, vede k závěru, že tímto posledním dnem má být 29.7.2018. Tyto skutečnosti zatěžují rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti a vnitřní rozporností a samy o sobě způsobují, že rozhodnutí nemůže obstát a mělo by být zrušeno.
2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zdůraznil především, že dne 2.7.2018 ve smyslu § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, byla opravena doba podle § 129 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb. a stanovena na 30 dnů, od okamžiku omezení osobní svobody, tedy do 29.7.2018. S tímto rozhodnutím o opravě byl žalobce prokazatelně seznámen za přítomnosti tlumočníka do jazyka arabského. Žalovaný dále uvedl, že dne 13.7.2018 rozhodnutím Policie ČR, Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje, bylo dále rozhodnuto, že žalobci se podle § 129 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., prodlužuje doba trvání zajištění podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3, 4 a 6 zákona č. 326/1999 Sb., která je nezbytná k pokračování přípravy předání nebo průvozu cizince podle přímo použitelného právního předpisu Evropské Unie na 18 dnů, tedy do 16.8.2018. Žalovaný se dále zabýval posouzením využití mírnějších opatření, konkrétně zvláštních opatření za účelem vycestování dle § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců. V závěru pak poznamenal, že 1.8.2018 byla žalovanému doručena Ministerstvem vnitra informace o provedení transferu žalobce s policejní eskortou ze zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty na mezinárodní letiště Václava Havla, Praha. Eskorta žalobce se uskuteční 9.8.2018. Žalobce bude spolu s policisty z oddělení doprovodu letadel cestovat do Curychu. Podle Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 je příslušná k posuzování žádosti žalobce o mezinárodní ochranu Švýcarská konfederace a je povinna jej převzít na své území. Žalovaný uzavřel, že doba zajištění byla stanovena po pečlivém posouzení případu zvláště s přihlédnutím k žalovaným uvedeným skutečnostem. Byl zde naléhavý veřejný zájem na neodkladném ukončení protiprávního jednání žalobce a zabránění jeho pokračování.

3. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ve smyslu ust. § 172 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) bez jednání, neboť žalobce nařízení jednání nepožadoval a soud neshledal v posuzované věci nařízení jednání jako nezbytné.
4. Napadené rozhodnutí krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s. a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 30.6.2018 v 00:50 hod. byl žalobce v rámci prověření oznámení o neoprávněném pobývání cizince na území ČR, v restauraci Alexandria, na ulici Výškovická, v Ostravě, kontrolován hlídkou Policie ČR. V době provádění kontroly totožnosti se žalobce vydal před hlídkou policie na útěk. Po dostižení hlídky nepředložil žádný doklad totožnosti, ani jiný doklad opravňující jej k pobytu na území, s policisty nekomunikoval a odmítl spolupracovat. Vzhledem k těmto okolnostem byl 30.6.2018 v 00:55 hod. na místě zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb. a eskortován na služebnu policie v Ostravě-Zábřehu. Na služebně policie žalobce uvedl, že se jmenuje A.S., nar.X, st. příslušnost Tunisko. Následně byl eskortován na oddělení bytové kontroly, pátrání a eskort Frýdek-Místek. Tam uvedl, že nevlastní žádný doklad totožnosti, jeho platný pobyt v současné době je na území Švýcarska. Provedenou проверkou v dostupných evidencích Policie ČR bylo zjištěno, že cizinec evidencí neprochází. Nebylo mu vydáno oprávnění k pobytu na území ČR. Na základě uvedených skutečností bylo s žalobcem zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské Unie podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1, 2 zákona č. 326/1999 Sb. Prostřednictvím odboru mezinárodních vztahů byla zaslána žádost o poskytnutí informací, jaký pobytový statut má cizinec na území Švýcarska a zda si tam požádal o azyl. Z odpovědi se podává, že žalobce byl vyhoštěn z kantonu Basel – Landschaft, ve Švýcarsku aktuálně žádný pobytový status nemá, poslední známý pobyt byl v době od 16.1.2016 do 8.10.2016 na označené adrese, žalobce má kriminální minulost – 9x krádež, porušování domovní svobody, 2x zhářství. S žalobcem byl 30.6.2018 proveden pohovor za přítomnosti tlumočníka. Žalobce kromě jiného uvedl, že do České republiky přijel ze Švýcarska přes Německo, kde se zdržel dva dny a poté pokračovat do České republiky. Ve Švýcarsku bydlí od roku 2012, v roce 2013 si tam zažádal o azyl, který mu byl udělen a od té doby má platný pobyt ve Švýcarsku, který si každé dva roky prodlužuje. Veškeré jeho osobní doklady mu byly odcizeny v Německu. Na území České republiky nemá žádné ekonomické, kulturní ani společenské vazby a nic mu nebrání v návratu zpět do Švýcarska. Přijel zde pouze na návštěvu svého bratra a opět se bude vracet zpět do Švýcarska. Žalobce prohlásil, že si je vědom svého neoprávněného pobytu na území České republiky, nevlastní žádný cestovní doklad nebo vízum či jiný doklad opravňující ho k pobytu na území České republiky. Následně na základě výsledku Eurodac a vyjádření policejních orgánů Německa, že v listopadu 2017 si žalobce podal žádost o azyl ve Švýcarsku, bylo správní řízení ve věci správního vyhoštění dne 30.6.2018 ve 23:15 hod. překvalifikováno na správní řízení o povinnosti opustit území dle § 50a odst. 3 písm. b), c) zákona č. 326/1999 Sb., neboť rozhodnutí o povinnosti opustit území policie vydá cizinci, u kterého nebyly shledány důvody pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění, není-li cizinec oprávněn

pobývat na území. O této skutečnosti byl žalobce vyrozuměn v protokolu o výsledku účastníka správního řízení. Žalobce byl následně 1.7.2018 v 00:50 hod. přezajištěn dle § 27 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb.

6. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 1.7.2018 rozhodl o zajištění žalobce podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3, 4 a 6 zákona č. 326/1999 Sb. za účelem jeho předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropské Unie – Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26.6.2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států. Doba zajištění byla podle § 129 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb. stanovena na 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tedy do 30.7.2018.
7. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že rozhodnutím ze dne 2.7.2018, č.j. KRPT-154030-37/ČJ-2018-070022, které nabylo právní moci 18.7.2018 žalovaný provedl opravu výrokové části výše uvedeného rozhodnutí o zajištění žalobce ze dne 1.7.2018, č.j. KRPT-154030-27/ČJ-2018-070022 tak, že původní uvedenou dobu zajištění, která byla stanovena na 30 dnů, od okamžiku omezení svobody, a to do 30.7.2018, opravil podle § 70 správního řádu a podle § 129 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb. a stanovil na 30 dnů, od okamžiku omezení osobní svobody, tedy do 29.7.2018, a dále rozhodl, že ostatní části výroku opravovaného rozhodnutí se nemění.
8. K žalobní námitce ohledně nepřezkoumatelnosti a vnitřní rozpornosti rozhodnutí žalovaného ohledně délky doby zajištění žalobce, soud uvádí, že žalovaný zjistil uvedenou chybu v napadeném rozhodnutí a vydal výše citované opravné rozhodnutí, jímž v souladu s § 70 správního řádu opravil výrok tohoto rozhodnutí tak, že dobu zajištění podle § 129 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb. stanovil na 30 dnů, od okamžiku omezení osobní svobody žalobce, tedy do 29.7.2018. Z ust. § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. Za situace, kdy k omezení osobní svobody žalobce došlo dne 30.6.2018, pak 30. dnem je datum 29.7.2018. Doba zajištění tak byla stanovena v souladu s ust. § 129 odst. 6 a § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Soud uzavírá, že vydáním opravného rozhodnutí dne 2.7.2018 (tedy ještě před podáním žaloby) dle § 70 správního řádu, které nabylo právní moci 18.7.2018, jímž byla opravena početní chyba při stanovení běhu lhůty, již namítanou nepřezkoumatelností a vnitřní rozporností žalobou napadené rozhodnutí postiženo není.
9. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
10. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.
11. O odměně ustanoveného zástupce bude rozhodnuto samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 3. srpna 2018

Mgr. Jarmila Úředníčková, v.r.
samosoudkyně